

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SLAGTEN MELCHIORSEN

Slægten

MELCHIORSEN

af

Professor MICHAEL MELCHIORSEN

F O R O R D.

Oplysningerne om den ældre Slægt af Familien Melchiorson skyldes i væsentlig Grad Registratør ved Landsarkivet i Viborg Hr. cand.phil. Otto Jørgensen, som med stor Redebonhed har fremskaffet Udskrifter af Kirkebøgerne, Skifteprotokoller og lignende og henledet Opmærksomheden paa Folketællingslisterne, som opbevares i Rigsarkivet i København, og hvorefter de første er for 1787, men som først fra 1845 indeholder Oplysning om Fødested.

I Jeppe Aakjær's: Sten Stensen Blichers Livstragedie - omtales en Præst ved Navn Michael Melchiorson, citeret efter kirkehistoriske Samlinger, og i Viborgs almindelig dansk Præstehistorie findes omtalt alle Præster af Navnet Melchiorson, som har levet i Danmark siden Reformationen indtil 1725, da den sidste døde.

Michael Melchiorson blev 1598 Kapelan hos Faderen, Melchior Pedersen i Torning, en Søn af Formanden i Embedet Peder Melchiorson, som tidligere havde været Munk. Michael formenes at være død af Pest 1602.

Peder Melchiorson Torning, formentlig Søn af Michael, var Præst i Gjedvad, Viborg Amt, og døde 1658; hans Datter Anna blev gift med Eftermanden Anders Andersen eller Mikkelsen, der døde 1674.

Edvard Melchiorson døde som Præst i Aggersborg, Hjerring Amt, 1625; han var Søn af Formanden i Embedet Melchior Edvardson eller Iffversen, der døde 1612, og

efterfulgtes af Sønnen, Jørgen Brorup Edvardsen, som levede endnu 1653.

Christian Melchiorson Borøhøving blev Præst i Aaby, Hjerring Amt 1635 og i Hornslet, Randers Amt 1641; han var 2 Gange gift og døde 1650.

Melchior Christensen Hjørdemaal blev Kapellan i Søby 1691, Sognepræst dér 1694; død 1717. Han var født 26/3 1657, Student fra Aalborg 1677, cand. 1681; gift 2 Gange - 1) 3 Sønner og 3 Døtre, 2) 2 Sønner og 2 Døtre.

Christen Melchiorson Meldal var Præst i Nykøbing, Thisted Amt 1708-10 og døde 1714. Han var gift med Maren Risom f. 1669 og d. 1720.

Christen Melchiorson, Kapellan i Søby 1714, død 1725, begr. 17/5, f. 29/12 1694, Student fra Søby 1708, cand. 1712, gift med Maren Blok af Hals (5 Sønner og 1 Datter).

Foruden disse 11 Præster i Jylland, har der været 2 paa Sjælland og 1 paa Fyn.

Jesper Melchiorson i Raklev, Holbæk Amt, død 1611; han var søn af Formanden Melchior Hansen, der tidligere havde været Guordian i Graabredreklostret i Kallundborg (Præstegaarden brændt 1888).

Christen Melchiorson, Kapellan i Kjæng, Odense Amt, senere Præst i Allested, Svendborg Amt, Rektor i Børgense 1601 død 1617.

Desuden har der været en Præst ved Navn Johan Heinrich Melchior i Grenaa døbt 22/9 1724, død 1784 - 5 Sønner og 2 Døtre.

I. KRISTEN NIELSEN MELCHIORSEN

findes opført paa Folketællingslisten for 1787 som Skræder og Husmand i Laurberg, 58 Aar gammel og altsaa født 1729, hvorefter følger, at han ikke kan nedstamme direkte fra en af Præsterne med Navnet Melchiorson, eftersom den sidste døde 1725. Da Kirkebogen er gaaet tabt ved Laurberg Præstegaards Brand 1884, er der ingen Mulighed for at finde Kr. Melchiorsons Afstamning, hverken hans Fødested eller Forældre kan oplyses. Paa Listen findes han gift 2' Gang og Konens Navn er Inger Pedersdatter, 39 Aar gammel.

Der var 3 Børn af 1' Ægteskab, Niels Kristensen 13 Aar, Karen 9 Aar, Bodil Kirstine 6 Aar og Ane Kathrine 1 Aar.

Paa Folketællingslisten for 1801 er han opført som Husmand med Jord, 77 Aar gammel (er kun 72) og Konen 56 Aar gammel (er kun 53).

I Randers Skifteprotokol er Registratør Jørgensen tilfældig stød på et Skifte efter Ane Kathrine Melchiorson, gift med Fyrværker Amon Thorsen og ved at se efter i Randers Kirkebog findes anført, at Ane Kathrine Melchiorson g.m. Fyrværker Amon Thorsen, er død 31. Jan. 1821 i en Alder af 35 Aar. Skiftet meddeler, at der var en Sø, Carl Christian Thorsen, for hvem Skolelærer Melchiorson i Stevring blev erklæret at være født Væge, og Enkemanden opgiver, at hans afdøde Kone tilkom Arv efter hendes Moder, Inger Peders-

datter Vejersgaard i Kraiberg Huset i Granslev Sogn, som var Enke efter Kristen Nielsen Melchiorsen, som døde 9. September 1819.

Granslev Kirkebog oplyser, at Inger Melchiorsen, født Kjærsgaard, examineret Jordemoder i Augstruphuset er død 10. September 1819 i en Alder af 75 Aar; men hun kan ikke have været mere end 74 Aar, eftersom hun var 39 ved Folketællingen i 1787, samme Aar som hun kom ind som Læredatter paa Fødselstiftelsen. Hendes afdøde Mand blev efter samme Beregning 90 Aar.

I Københavns Vejviser findes en Forvalter C. Melchiorsen, som har meddelt mig, at han er faglært Maskinarbejder og Forvalter paa en Maskinfabrik; han er født 1870, Søn af Arbejdsmand J. Madsen Melchiorsen, og hans Bedstefader var Snedker i Laurberg; mere har ikke kunnet oplyses. Hvorvidt Bedstefaderen har været en Søn af en af Hr. N. Melchiorsens Døtre, kan ikke benægtes, men er i al Fald tvivlsomt.

Endnu mere tvivlsomt er det, at Kredsløge Mads Melchiorsen, Søn af Gaardejer Melchior Jørgensen, hører til Slægten.

II. NIELS KRISTENSEN MELCHIORSEN

var eneste Søn af Kristen Nielsen Melchiorson i Laurberg. Han tog Seminaristeksamen i København - ogsaa i Sang - den 15. Maj 1795 med Karakteren "Bekvem" (1' Karakter). I Eksamensprotokollen nævnes han som Niels Kristensen, født den 12' November 1773.

I Bregnet Kirkebog (Anneks til Thorsager) findes indført, at Seminarist og Skoleholder i Rønde ved Kalø N. Melchiorson den 15' Februar 1797 i en Alder af 23 Aar er viet til Bodil Marie Skødt, med hvem han den 18' Januar var bleven trolovet. Bodil Marie Skødt var født i Randers 1776 (døbt 16/6) og Datter af Peder Jensen Skødt og Bodil Marie Hansdatter. Ved Brylluppet var Seminaristerne Sød-ring og Søren Andersen Forlovere, men derimod ikke Faderen skønt han i 1782 ved en Datters Daab staar indskrevet i Kirkebogen som boende i Rønde; men da Familien Skødt, bestaaende af Faderen Peder Skødt og 2 Sønner, Godtfried og Anders samt en Datter Ane Marie i Maj Maaned 1807 ved det 4' Barns Daab første Gang nævnes som Faddere, har den maaske, da Brylluppet fandt Sted, været bosat andet Steds - muligvis i Ebeltoft, hvor Gerhard Melchiorson kom i Handelslære hos Morbroderen. Vanskeligheden ved en Rejse midt i Februar kan da have været Aarsagen ligesom ogsaa til Udeblivelsen fra de 3 første Børns Daab, som fandt Sted i Februar, Oktober og November.

I 1808 blev han af Biskoppen i Aarhus kaldet til

Degne- og Skoleholderembedet i Støvring og Møllerup. I Kaldsbrevet hedder det, at "hæderlig og vel agtede Niels Melchiorson, hidtil værende Skoleholder i Rønde, er kaldet og beskikket til herefter at være Sogndegn for Støvring og Møllerup Menigheder, saa og til at forestaa Sengen i Støvringgaard's Kloster-Kapel, samt tillige til Skoleholder for Støvring Sogn, hvilke Tjenester med bemeldte Degnekald ere forenede, hvortil han ved aflagt Prøve er befunden bekvem. Thi skal han efter sit aflagte edelige Løfte dette ham anbefattede Embede med tilbørlig Flid og Troskab forestaa og betjene."

Aarhus Bispegaard den 21. Juli 1808.

Birch.

Af Børnene fødtes i Rønde 4 Sønner og 1 Datter, hvilken sidste døde 14 Maanedes gammel, og i Støvring 3 Sønner, hvoraf de 2 yngste døde, den ene 5, den anden $\frac{1}{2}$ Aar gammel.

Da Fædderne til de i Støvring fødte Børn bidrager til at oplyse, hvem Degnefamilien omgikkes, nævnes de her. Ved den første i Støvring fødte Søns Daab var Fædderne: Severine Møller, Enke efter den forrige Ejer af Bjellerup Ladegaard, Gerhard Fasting samt Kobbersmed Laust Fasting og Kone fra Randers. De to yngste Børn, henholdsvis i 1813 og 1819, havde til Fæddere Kobbersmed Fastings Enke i Randers og Proprietar Brok til Bjellerup Ladegaard (Fader til Kaptajn Brok paa Dampskibet KØBENHAVN, Rute København -

Aarhus) samt ved sidste Bærnedaaß Proprietær Brok til Bjellerup Ladegaard og Skovfoged paa Bistrup, Johan Karl Andersen samt Snedker i Laurberg S.C. Harding.

Skolelærer Melchiorson døde 64½ Aar gammel den 18' Februar 1838. Han fandtes siddende død i sin Stol i Møllerup Kirke, da Folk en Søndag kom til Gudstjeneste. Min Moder havde ofte set ham i Randers med hans "3 lange Søner", hvoraf Gerhard var den yngste, og hun sagde om ham, at han lignede mere en Præst en en Degn, og min Fader fortalte, at han havde nedskrevet sine Livserindringer, og at Manuskriptet formentlig var i hans Broder, Rasmus Møllers Besiddelse. Enken, til hvem jeg i den Anledning henvendte mig, kendte imidlertid intet dertil. Maaße har St. Blicher, medens han var Præst i Spendrup, der ligger i Nærheden af Stevring, laant det og glemt at levere det tilbage efter at have benyttet det til Novellen "Landsbydoktoren", der handler om Bredefeld, hos hvem det vides, at H. Melchiorson som ungt Menneske har opholdt sig.

Bredefelt var født paa Lyngsburgerheden 1741 og kom som Landkirurg til Frisenborg 1770, ugift og 29 Aar gammel, og praktiserede der til sin Død i 1804. Han var 63 Aar, da han døde af akut Blodforgiftning, opstaaet ved, at han under Tilberedningen af en Salve, skar sig i Fingeren, hvorved et Giftstof trængte ind, Armen svulmede op og Døden indtraadte efter faa Dages Forløb. Ved hans Død udkom de jydskke og fynske Aviser med Sørgerand.

Livserindringerne kan kun have handlet om, hvad han oplevede i Tiden fra han forlod Barndomshjemmet, til han kom paa Seminariet, altsaa det Tidsrum, i hvilket han opholdt sig hos Bredensfeld, og naar Sten Blicher i Indledningen til Novellen skriver, at han paa en ærlig Maade er kommen i Besiddelse af Bredensfelds Ynglingeliv, saa kan det bedst forstaaes paa den Maade, at han har laant Livserindringerne, der mest har handlet om Bredensfeld, til hvem N. Melchiorson maa have staaet i næjere Forhold, siden han har betroet ham sit tidligere Liv.

Min Farbroder, der formentes at vare i Besiddelse af Manuskriptet, sagde en Gang til mig i Anledning af min Faders heftige Temperament, at det var det holstenske Blod, der kogte over. Jeg var den Gang Discipel paa Latinskolen og tankte ikke videre over Meningen med denne Bemærkning, der jo godt kunde forstaaes paa den Maade, at min Faders Farfader havde været indvandret Holstener. Den Gang var jeg ikke saa interesseret i Familiens Genealogi, at det faldt mig ind at udspørge ham, hvorved jeg vistnok kunde have faaet en Del at vide om Manuskriptets Indhold. Nu kan jeg forstaa, at Bemærkningen var en Insinuation, som sigtede til, at min Farfader skulde have været en naturlig Søn af Bredensfeld. Om det var andet end en Formodning, bygget paa Bredensfelds øjensynlige Interesser for Familien Melchiorson og den Omstændighed, at N. Melchiorson blev født 3 Aar efter, at Bredensfeld kom som ugift ung Mand til Friesenborg, kan man kun danne sig en Mening om, ved at sammen-

lige Børneta Rødselsdag med Børnernes Bryllupsdag! men
 dert er man forhindret, da Kirkebogen mangler. At der i
 Løberindføringerne skulde have været en Anfynding i den Ret-
 ning, er vel næppe rimeligt; men min Farbrøder, som sikkert
 har læst denne, saa jo havde troet at finde en saadan.
 At Inger Melchiorzen blev eksamineret Jordenmoder
 og i en forholdsvis fremrykket Alder - 39 Aar - kom med saa
 det i 1787 første Gang at holde Kursus paa Rødselsatitelen,
 kan kun skyldes Bredens Leds Indflydelse og Interesse, og der
 kan ingen Tvivl være om, at det er efter hans Initiativ, at
 Grønde Wedel-Friis ved Testamente af 30. September 1786 og
 Appendix af 12. Marts 1787 oprettede et Legat, som under Navn
 af det Wedel-Friiske Institut for Jordenmodere og Skoleholde-
 re paa Grønskaftet Frijsenborg uddelte aarlige Portioner til
 dem, der ønskede at uddanne sig i navnte Retning. Det saa
 have været ved Hjælp dertil, at Inger Melchiorzen og hendes
 Stedson har været i Stand til at skaffe sig deres Uddannelse.
 Skolelærer Melchiorzens Enke døde hos Sønnen Jens
 Peder i Gstrup Skovfogedbolig den 17 Maj 1853. Hun havde en
 Tid boet hos mine Forældre i Randers, og jeg husker hende
 tydeligt som en lille, lidt sprinkelig Kone med fine Træk, men
 meget rynket i Ansigtet. Hun sad en Dag i Dagligstuen, da
 min Fader, der var Løjtnant i Borgervæbningen, kom ind i sine
 nye Undertøjs, blaas Vaabenstrække latedet for den tidligere røde
 Spidskjole, som nu lig var bleven afkastet, fordi den var for
 slynlig for Fjenden - det var i det første Aar af den svenske-
 ske Treårskrigen. Han vilde gøre Løjer med sin gamle Koder,

som han troede, ikke kunde kende ham i den Mundering. Han hilste meget formelt paa hende, idet han rakte hende et Brev i en stor Konvolut. Den lille gamle Kone saa sporgende omkring paa de andre i Stuen og udbrod tilsidst med sagte Stemme, men er det da ikke Gerhard?

Hun blev 77 Aar gammel; det var ikke efter hende, at Sønerne havde de store krumme Næser.

A. Peter Chr. Melchiorsen, f. 20/12 1798 i Rønde som ældste Søn af Skoleholder Melchiorsen, konfirmeret i Støvring 1813, var Gartner paa Rosenholm, derefter gift Gartner paa Støndet i Ørsted Sogn fra 1833 til 1838, da han blev Kromand i Thorsager. I 1849 flyttede han til Tøstrup ved Nimitofte, hvor han købte et Boelsted, en mindre Gaard, Lykkeslund kaldet, og der døde han af Underlivbetændelse den 23' August 1853.

Gift 9/11 1833 med Mette Margrethe Kærsgaard, der opholdt sig i Støvring Degnebolig, men var født i Punder ved Silkeborg 8' Marts 1804, og Datter af Gaardmand Niels Nielsen og Ane Marie Hansdatter. Om hun har været i Slægt med Inger Melchiorsen, f. Kærsgaard, vides ikke. Hun levede endnu ved Folketællingen i 1880 og stod opført paa Listen som 75 Aar gammel.

a. Niels Christian Melchiorsen f. 31/3 1834 paa Støndet, overtog Ejendommen Lykkeslund efter Faderen, men flyttede i Slutningen af Halvfjerds-erne eller Begyndelsen af Firserne til Randers,

hvor han fik Plads paa Hospitalet som Invalid, idet han havde mistet venstre Arm ved Amputation paa Grund af Blodforgiftning, opstaaet ved, at han fik en Knappenaal, hvormed han havde aabnet en Byld hos et af Børnene, jaget ind i Armen.

Gift 4/12 1859 med Jensine Larsen, der var Husjomfru hos mine Forældre, da han stiftede Bekendtskab med hende. Hun var født i Gundestrup, Herning Sogn 4/4 1833 og Datter af Boelsmand Lars Jensen og Marie Pedersdatter. Både hun og hendes Mand lever endnu i 1917 i Randers Hospital.

Paa Folketællingslisten for 1870 er opført som Medlem af Familien paa Lykkeslund en Dreng ved Navn Janus Katinkus Larsen, 12 Aar gammel.

1. Peter Christian Melchiorsen f. 14/8 1860 i Tøstrup; er Glarmester i Esbjerg, gift og har et Barn, som er aandelig defekt.
2. Laurids Gerhard Fasting Melchiorsen f. 6/9 1862 i Tøstrup. Er Gaardejer i Rostved ved Rønde.
Gift 10' Maj 1894.
  - a. Elle Marinus Melchiorsen, f. 13/1 1896 i Sivested.
  - b. Johannes Vilhelm Bek Melchiorsen, f. 16/8 i Sivested.

- c. Jensine Melchiorsen, f. 21/6 1901 i
Sivested.
3. Jensine Kirstine Melchiorsen, f. 14/1 1867
i Tøstrup og død 30/3 s.A.
4. Johannes Vilhelm Bek Melchiorsen, f. ibidem
15/12 1868, død 23 Aar gammel (1891).
5. Jensine Kristiane Melchiorsen, f. ibidem
13/11 1870, Enke efter Købmand Klintrup i
Horsens (d. 17/10 1915).
- a. Jenny Klintrup f. 20/11 1902 i Horsens.
- b. Ellen Margrethe Klintrup, f. ibidem 4/7
1910.
6. Mette Margrethe Melchiorsen, f. 16/11 1872
i Tøstrup. Kommunelærerinde i Randers.
- b. Boline Nielsine Elisabeth Melchiorsen, f. 19/11
1836 paa Støndet, d. 5/3 1866 paa jydsk Asyl
ved Aarhus.
- Medens hun var ude at tjene, blev hun saa
forskrækket over En, som agerede Spegelse, at
hun fra samme Øjeblik var sindssyg.
- c. Peter Søren Melchiorsen, f. 11/9 1838 i Thors-
ager, død 18/6 1856 af Brysteyge i Tøstrup.

- d. Marie Augustine Melchiorsen, f. 26/8 1840 i Thorsager; død ugift.
- e. Johannes Skedt Melchiorsen, f. 17/3 1842 i Thorsager og død s. St. 8/3 1844.
- f. Johannes Melchiorsen, f. 5/4 1843 i Thorsager, død ugift.

B. Christen Nielsen Melchiorsen, f. 8/12 1799 i Rønde, skal have taget Gartnereksamen i København. Han var i nogle Aar Gartner paa Benson. Omkring 1839 blev han i en Alder af 40 Aar Gartner paa Stevringgaard, hvor han virkede til sin Død 2/7 1877.

Gift paa Benson 11/11 1834 med Ingeborg Schou, som tjente der; hun var født 18/1 1808 i Aarhus. Datter af Snedkermester C. Schou og Birgitte Lauridsdatter og døde 80 Aar gammel den 5/2 1888.

a. Niels Christian Freder. Melchiorsen, f. 23/8 1835 paa Benson. Han blev Gartner paa Stevringgaard efter Faderen, hos hvem han havde faaet sin Uddannelse, som han fuldendte i København; død.

Gift 20/11 1872 med Kammerjomfru paa Klostret Ane Dorthea Christensen f. 6/5 1841 i Randers, Datter af Skomagermester J.C. Christensen og Dorthea Buch.

1. Christian Peter Melchiorsen, f. 19/9 1873 i Stevringgaards Gartnerbolig; blev Gartner paa Stevringgaard efter Faderen.
Gift.

2. Ingrid Marie Melchiorsen, f. 22/8 1875.

- b. Laura Octavia Melchiorsen, f. 1/10 1837 paa Benson; gift 24/5 1871 med Glarmester Johan David Lobeck i Randers.

- c. Johanne Jacobs Melchiorsen, f. 18/5 1840 i Stevringgaards Gartnerbolig; gift 9/3 1871 med Købmand i Randers Jens Carl Ludvig Jensen, f. 2/7 1839 i Skarring, Egaa Sogn, Det af Skolelærer Jacob Jensen i Skerring Hjortsvej Pastorat.
Den eneste Søn døde af Tuberkulose inden Tyveaarsalderen.

- d. Albertus Melchiorsen, f. ibidem 22/9 1842, var oplært ved Handelen, men kunde ikke blive i de Pladser, han fik; han kom tilsidst til København, hvor han førte et existensløst Liv og henvendte sig jævnlig til sin Broder Poulin, Efter at denne havde etableret sig som Bog- og Papirhandler paa Amagerbrogade, dels for at tiltikke sig lidt Hjælp, men ogsaa, om muligt, selv at tilvinde sig Noget. Han gjorde selv Ende paa det usle Liv, han førte, vistnok omkring 1880.

e. Emil Theodor Melchiorsen, f. 16/4 1845, død 18/14 1896 som Rebslager i Grenaa; gift med Poulina Mathilde Larsen, f. 14/4 1849, med hvem han førte Rebslagerforretningen, som han ellers ikke var opløst til.

Ingen Børn.

f. Rudolf Edvard Melchiorsen, f. 19/9 1847. Han var Købmand i Randers, hvor han ejede Gaarden paa Hjørnet af Storegade og Trangstræde, sin Moders Stedfader, H.C. Grams Ejendom, som han havde købt af dennes Enke. Han led af en til Sindssygdom grænsende Nerveidelse, som blev Aarsag til hans Død i 1894.

Gift 18/11 1873 med Therese Justine Robe, f. 1851 i Randers. Datter af Skræder Robe. Hun er paa en Sindssygeanstalt.

1. Julie Kathrine Melchiorsen, f. 25/4 1875 i Randers; gift 18/4 1901 med Grosserer, Løjtnant Ad. Knuthsen i Lyngby.

2. Edvard Rudolf Melchiorsen, f. 2/11 1877. Cigarhandler i Aarhus.

C. Inger Melchiorsen, f. 1802 (døbt 10/10) og død 1803 (begravet 11/12) i Rønde.

D. Jens Peter Nielsen Melchiorsen, f. 27/11 1805 i Rønde, var Tjener paa Støvringgaards Kloster i over 10 Aar,

indtil han blev Skytte og Skovfoged i Trstrup Skov og gift 30/3 1853 med Ane Kirstine Rasmussen, f. 4/8 1821 i Aarhus. Datter af Snedkermester Rasmussen og Ane Elisabeth Sørensdatter (død hos Datteren i Skovfogedhuset 78 Aar gammel den 7/7 1859), var Kammerfrø fru paa Klostret. Hun levede endnu i 1890.

Han døde som pensioneret Skovfoged 75 Aar gammel den 11/6 1880.

a. Marie Elisabeth Melchiorsen, f. 13/10 1853.

d. 2/12 1854.

b. Marie Elisabeth Melchiorsen, f. 11/2 1856.

Gift med Faderens Eftermand, Skovfoged Høyer; hun skal være død.

c. Niels Andreas Christian Melchiorsen, f. 7/4 1861,

d. 14/1 1862.

E. Rasmus Møller Melchiorsen, f. 19/3 1807 i Rønde. I 1840 var han Fadder paa Stevringgaard ved Johanne Jacobs Daab sammen med min Fader, hos hvem han paa den Tid opholdt sig.

Gift 5/5 1843 som Kromand i Vejlbj med Mette Kirstine Mikkelsen, f. 9/12 1817 i Randers. Datter af Ole Mikkelsen og Marie Berendtsen.

I 1846 nævnes han som Klubvært i Rosenlund ved Randers og var Fadder ved Rudolfs Daab i 1847. I sine sidste Aar var han Gartner paa Holbækgaard i Ørstedegnen

(Randers Amt) hos Mourier Petersen, og der døde han af Brystsyge i 1860, efter at han var ophørt med at nyde Spiritus.

Enken flyttede tilbage til Randers.

a. Dorthea Bollenaa Marie Melchiorsen, f. 16/12 1844 i Veilby; er Enke efter Vinhandler Riis i Aarhus.

b. Ema Ottilia Melchiorsen, f. 26/6 1846 i Randers, opholder sig i Amerika hos Broderen.

c. Gerhard Melchiorsen, som bor i Ohama.

F. Gerhard Fasting Melchiorsen, f. 27/4 1809 i Stevring Degnebolig. Han var den eneste af Sønerne, som ikke havde beskæftiget sig med Havebrug, alle hans Bredre har utvivlsomt været i Gartnerlære paa Stevringgaard, inden de kom bort fra Hjemmet. Han derimod kom forholdvis tidligt hjemsefra og blev anbragt som Handelslærling hos Morbroderen, Købmand Skedt i Ebeltoft, hven jeg dunkelt erindrer som en gammel Mand i mine Forældres Hus i Randers.

I Midten af Trediverne blev han Kromand i Hurup ved Hadsund og drev der Købmandshandel indtil 1839, da han efter sin Kones Død flyttede til Randers og købte Gaarden paa Hjørnet af Storegade og Skidengyde. Han drev der en betydelig Eksportforretning med Korn og Sær, sær-

118 paa England. 1111ige havde han et Dampbrænde-
brændert og et ret betydeligt Landbrug og var i mange
Aar ansat for en meget velhavende Mand. Under den store
Pengekrise i Halvtredserne, var han den eneste af de
store Købmænd i Byen, der red Stormen af, skønt han led
store Tab, men under Krigen i 1864 blev Vanskelighederne
saa store, at han maatte søge den Konkurs, som det havde
virket heldigere for ham, om han havde søgt den under
Pengekrisen istedetfor med dyre Penge at fortsætte For-
retningen, indtil Krigen afbrød hans Forbindelser med
Udlandet.

Hadde han givet sig mindre af med offentlige Hverv
og taget sig med større Iver af egne Affærer end af By-
ens, vilde Forholdene nok have været sig bedre for ham;
men medens han var optaget af de mange prædike 1111ids-
poeter, var Forretningen mest overladt til Medhjælperne,
der var uden Tilsyn og Kontrol. Som Eksempel paa, hvilke
Tab der ved kan forvoldes, har jeg senere af et afjendige
faaet fortalt et 1111ilde, som maaske kun er et af mange,
og som han selv aldrig fik noget at vide om.

En Dag, da en af Medhjælperne var beskaftiget i

Kælderen med at flyde Brændevin paa Ankre tra et umade-
lig stort Raad, saa han gennem Kælderdøren en af 1111erne
gaa forbi, og uden at dreje Hovedet for sig op for at
holde Blikket med hende, og huskede først sin Forsømmelse,
da det var for sent, og Kælderen 1111id med den spildte

Brændevin. Jeg kan godt huske, at Raadet en Gang var me-

get optaget af, at Brønderiet havde givet Underbud; men da ingen kunde sige ham Grunden, blev der slaaet en Streg over det som over saa meget andet. At Løjlighed ger Tyve har sikkert ogsaa spillet en Rolle. Der var ingen, som saa efter, om der blev taget af Butiksekuffen eller, om Bogholderen tilvendte sig endog store Beløb. Ankerstjerne, som købte Gaarden, drev samme Forretning og blev i Løbet af faa Aar Millionær.

Paa den anden Side af Gaden var der en Købmandsgaard, der stødte op til Grams Ejendom og som paa den Tid stod ledig. I den flyttede han ind og drev der Agenturforretning til sin Død den 21 Oktober 1877.

Randers Amtstidende for 26/10 1877 skriver:

"en af Byens ældre Borgere er i disse Dage død efter længere Tids Svaghed. I en lang Aarrække tog han sig med stor Iver af Byens Affærer og tildeltes en Mængde Tillidsposter. Han var saaledes fra 1841 til 1852 Medlem af Borgerrepræsentationen og fra 1852 til 1862 borgerlig Raadmand. Han bevarede til sin Død stor Interesse for Byens Vel."

Gift 1' med Mette Kathrine Svendsen, der døde i Hurup 17/5 1839 af Tyfus.

Gift 2' 14/10 1840 med Mette Gedske Borre, f. 21/7 1814 i Randers. Datter af Skipper og Dannebrogsmænd Mikkel Andersen Borre og Steddatter af Købmand og forhenværende Skipper H.C. Gram. Mette Melchiorson f. Borre døde af Hjerneapoplexi den 26' November 1876.

a. Hans Henrik Thornelius Melchiorson, f. i Hurup 2/5 1836, var i Handelslære hos Købmand Lottrup i Aarhus, havde et Par Aar den til hans Faders Ejendom hørende Butik sammen med en jævnaldrende ved Navn Herforth; men da denne fandt en bedre Stilling, opgav Thornelius ogsaa Butikken, som blev lejet ud til en Fremmed. Energiles som han var, blev han gaaende hjemme og fik praktis Kost og Logis, medens en Smule Agentur gav ham til Klæder og Lomme penge.

Da hans Fader flyttede til Gaarden paa den anden Side Gaden raadede en fremragende Mand i Byen - den samme, som havde henledet hans Opmærksomhed paa, at den var ledig, ham til at købe den, da der stod saa gode Prioriteter af Hospitalets Midler i den, at den kunde købes uden mindste Udbetaling; der var blot den Vanskelighed, at Skedet ikke kunde underskrives af ham selv, da Boet ikke var sluttet. Dette blev saa besørget af Thornelius som en foreløbig Foranstaltning, indtil Faders Underskrift kunde blive gyldig. Uheldigvis døde Manden, som havde givet det gode Raad, kort Tid efter, ellers vilde han nok have paaskyndt Boets Afslutning og i Tide faaet Thornelius' Underskrift afløst af hans Faders. Men denne faldt det ikke ind, at der kunde være nogen Fare ved Opsættelse. Man betragtede sig som den egent-

lige Ejer og tænkte kun paa at gøre Ejendommen saa værdifuld som mulig. Da han fik det ene gode Agentur efter det andet, anvendte han alt, hvad han kunde undvære paa Ejendommens Forbedring. Istedetfor at søge Boet sluttet ved en Akkord med Kreditorerne, indrettede han Lejeboliger i de mange Melle- og Bagbygninger, hvorved Ejendommen kom til at give et stort Overskud; men Følgen deraf blev, at Kreditorerne stillede større og større Fordringer. Boet blev ikke sluttet og Thornelius vedblev at være den juridiske Ejer, og da der ikke blev taget noget Bevis eller Forbehold med Hensyn til de anvendte Bekostninger, kom disse kun Thornelius til Gode. Først da han blev Enkemand begyndte han at blive angstelig, og da han en Aften blev fulgt syg hjem fra Klubben, hvor han havde spillet sin sædvanlige Lørdags-l'hombre, lod han mig, som dengang var Distriktslæge i Ringkøbing, kalde til Randers for at faa truffet en Overenskomst med Thornelius, med hvem jeg skulde forhandle; men han var som alle tarveligt begavede Mennesker, stadig og ikke mindst efter at være bleven paavirket af en jævnaldrende, Bent Balle, en Søn af Faders afdøde Ven, Købmand S. Balle. Da Fader skulde skaanes for Sindsbevægelse paa Grund af en ved ovennævnte Lejlighed konstateret Hjertesygdom, trestede jeg ham med, at Thornelius og jeg var bleven enige, og Fader døde i den Tro, at han efterlod sig en værdifuld Arv til Deling mellem alle hans Børn.

Jeg tænkte jo nok, det vilde gaa, som det gik. Da Fader var død, tog Thornelius ikke blot Ejendommen med alle

Forbedringerne, men ogsaa Indboet i Besiddelse. Min Moders dejlige Skatol, et rent Kunstværk, som jeg aldrig noget Sted har set Mage til, og som sikkert var over Rusinde Kroner værd, solgte han til en Underofficer ved Dragonerne for 20 Rigsdaler. Selv forandrede han intet i sin Levemaade, undtagen, at han bestilte endnu mindre end tidligere, for ikke at sige, slet ingen Ting. Han delte sin Tid mellem Bueslaget, hvor han kunde sidde i Timevis med Piben i Munden, og Odd Fellowslogen, som han var Medlem af. Han døde pludselig i 1896. En Dag, han vilde besøge Logen for at nyde den Gaiger, han der altid var Genstand for, faldt han død om lige foran Indgangen.

Det viste sig, at han havde testamenteret Ejendommen og Alt, hvad deri fandtes, til Odd Fellow Logen i Randers, med Undtagelse af en Pengesum, til hans Broder Carl og hans Søster Augusta samt hans yngste Halvbroder Ferdinand, medens det i Testamentet bemærkedes, at hans Halvbrødre Michael og Poulin var i saadanne Stillinger, at de ikke trængte til noget af Arven.

Formanden for Logen, Købmand Grildberg i Randers, skrev i Odd Fellowbladet en rosende Artikel om Thornelius, som han kaldte et udmærket Menneske, der Livet igennem var bleven tyranseret af hans despotiske Fader. Min Broder Poulin, der var Odd Fellow, tog til Gemæle i Anledning af Bagvaskelsen af Fader i en Artikel, som blev optaget med den Bemærkning, at dermed maatte den Sag være sluttet.

Da Thornelius led af en huetisk Hjerneygdom, som han havde paadraget sig ved Smitte fra løsagtige Fruentimmer, var

han aandelig utilregnelig, og Guldberg har haft let ved at faa ham til at gøre Logen til hans Universalarving.

- b. Karl Christian Melchiorson f. 14/5 1837 i Hurup, kom i Lære hos Farver Halkjær og arbejdede der som Svend indtil hans Fader etablerede ham som Farver paa Storegade Nr. 4 i Slutningen af Halvtredserne. Under Krigen i 1864 blev han indkaldt, og da han kom tilbage, var Farveriet solgt. Da han ikke havde Lyst til at arbejde som Svend i Randers, tog han Plads først paa Fyen, senere i Løvskaal ved Ulstrup Station hos Farver Jørgensen, hvor han forblev til sin Død. I den sidste Tid var han sindssyg, som hans Principal udtrykte sig, baade legemlig og sjælelig syg. Den 13. November 1898 forlod han Hjemmet hos Jørgensen Kl. mellem 6 og 7 om Morgenen, og blev den følgende Dag fundet som Lig i Gudenaasen.
- c. Kathrine Augusta Melchiorson f. i Hurup 1838, var kirtelsvag som Barn og som Voksen ikke i Besiddelse af noget tiltrækkende Ydre, hvilket vel nok paa Grund af de Skuffelser, dette medførte, var Skyld i, at hun ikke var nem at omgaaes. Da jeg var bleven gift og boede paa Fejs, indbød min Hustru og jeg hende til at tage Ophold hos os i Haab om, at nye Forhold og Omgivelser skulde faa en heldig Indflydelse paa hende; men det varede kun kort,

saa blev hun saa umulig, at vi, ogsaa for hendes egen Skyld, maatte lade hende rejse.

Forholdet mellem hende og hendes Fader havde aldrig været godt; men efter Moders Død blev hendes Opførsel mod ham saaledes, at man maatte tvivle om, at hun var normal, og efter Faders Død viste det sig ogsaa, at hun ikke var det, og tilsidst maatte hun indlægges paa en Sindssygeanstalt, og i 1897 døde hun paa jydsk Asyl ved Aarhus.

Børn af 2' Ægteskab.

- a. Michael Borre Melchiorsen f. 24/1 1842, Student fra Randers 1862. Medicinsk Eksamen 1868 Laud, Amanuensis hos Distriktslæge Hald i Hornslet (boede i den tidligere Gartnerbolig i Haven ved Rosenholm) 68-69, Reservelæge i Hæren 69-70, i København ved Søforterne, paa Garnisonsygehuset og ved Brigaden ved Kolding, praktiserede i Brsted September-December. 1870 Distriktslæge paa Føjs 24 Decb. 1870, forflyttet til Ringkøbing 1. Marts 1875, Jernbanelæge, Sygehuslæge. Afsked som Distriktslæge paa Grund af paadraget Invaliditet 1. Jan. 1902 og tit. Professor. Stiftsfysikus for Ringkøbing Amt 17. Marts 1906 til 1. April 1915. Medlem af Bestyrelsen for Kronprins Frederiks Fond. R. af Dbg. 15/11 1888, Dbm. 25/7 1912. Flyttede til København i

April 1916.

Gift 26/5 1871 med Christine Augusta Friis, f. 22/7 1852 paa Kirstinehøj i Mørke Sogn, død 15/7 1912 i Ringkøbing. Datter af Godsforvalter paa Rosenholm og Ejer af Kirstinehøj Otto Friis, R. af Dbg. og Dbm. og Christiane Kirstine Budts.

Af ikke officielle Livsbegivenheder kan tilføjes, at jeg fra Dekanus for det medicinske Fakultet, Prof. Panum modtog en Skrivelse af 1. Oktober 1880, hvori han "havde Fornøjelsen" at meddele mig, at Fakultetet havde antaget min Afhandling (Bidrag til en medicinsk Topografi af Feje med særligt Hensyn til Hyppigheden af Kræft, i Særdelshed Mavekræft) til at forsvares for den medicinske Doktorgrads Erhvervelse. Paa Grund af den Sindsbevægelse, hvori Meddelelsen satte mig, misforstod jeg Betydningen af nogle i Skrivelsen fremsatte Bemærkninger af "privat" Natur, og uden at raadføre mig med Noget eller give mig Tid til at læse Skrivelsen igennem en Gang til, afsendte jeg et Brev med Anmodning om at maatte trække mig tilbage og først efter at have indleveret Brevet paa Posthuset opdagede jeg min Misforstaaelse af Bemærkningerne, men tænkte ikke paa, at der var Tid til at forlange Brevet tilbage Den 10. Maj modtog en anerkendende Skrivelse med

Opfordring til paa anden Maade at offentliggøre Afhandlingen, hvilket jeg ingen Lyst havde til. Da jeg den følgende Sommer aflagde Bæseg paa Professor Plum's Afdeling paa Frederiks Hospital, udtalte han sin Forbavselse over, at jeg havde opgivet at disputere og tilføjede, at jeg jo kunde have skrevet til ham, hvis jeg nærede Tvivl om Afhandlingens Værd - den var bedre end mange, der kom frem.

Det maa være en Familie-Ejendommelighed at tabe Besindelsen i overraskende Situationer. Da min Fader's Funktionstid som Raadmand udløb, gjorde Amtmanden Visit, efter hvad der blev sagt, for at tilbyde en kongelig Haandesbevisning; men Fader blev i den Anledning saa nervøs, at der stik imod hans Hjertensmening og inderlige Ønske, undslap ham en Bemærkning om, at han ikke regnede den Slags Narrestreger. Der var en anden Købmand i Byen, som kort efter blev Ridder, og der blev sagt, at han fik det Kors, som var tiltænkt Fader.

I sidste Halvdel af Firserne paadrog jeg mig under en Operation en tuberkuløs Seneskedebetændelse, som trods gentagne Operationer og Fjernelse af højre Pegefinger først bedredes, efter at jeg havde taget min Afsked som Distriktslæge og blev i Stand til at holde Haanden i Ro.

Da Fysikus Holst 2 Aar senere end jeg tog sin Afsked, blev jeg af Formanden for Ringebing

Amts Lægeforening opfordret til at søge Fysikatet, en Opfordring, som blev gentaget med Forsikring om, at det var et almindeligt Ønske blandt Amtets Læger; men da jeg havde faaet Embedet og modtaget Lykønskninger fra de fleste af Kollegerne med Tilkendegivelse af deres Tilfredshed, kom Extrabladet med en Smædeartikel, der gik igennem en Mængde andre Blade, og Rørdam benyttede Sagen i Folketinget til Oppositionerne mod I.C. Christensen. Først da Justitsministeren oplyste, at Udnævnelsen var foretaget efter Sundhedskollegiets Indstilling, ophørte Angrebene.

(I Resten af dette Afsnit er Teksterne fra — til — skrevet af Harriet Melchiorsen i 1939 - altsaa 20 Aar efter min Onkels Død. Jeg har kun kunnet faa Oplysninger om den allernærmeste Familie).

— I April 1916 flyttede min Onkel sammen med sin Datter Anna til København, og i de 3 Aar før sin Død var han ivrigt beskæftiget med at samle Meddelelser om Slægten. Han døde af en Hjertesygdom 7.Marts 1919.

---

1. Otto Friis Melchiorsen f. 23/3 1872 paa Fejsø, død 30/5 1879 af Skarlagensfeber i Ringkøbing.
2. Viggo Friis Melchiorsen f. 11/3 1873 ibidem. Tog Præliminæreksamen i Ringkøbing, var et Par Aar paa Latinskolen i Birkerød, hvor han, inden han

drog derfra, aflagde Prøve i Latin for Farmaceuter, derefter paa en Maskinfabrik i Aarhus og efter endt Læretid paa teknisk Skole i København, hvorfra han med Konstrukter-Eksamens Bevis i Lønnen tog til Tyskland, først til Chemnitz og derfra til Mannheim, hvor han fik Plads som Ingeniør paa en Maskinfabrik. Efter 3 Aars Ophold i Tyskland tog han tilbage til Danmark i Anledning af Sessionen, hvor han blev kasseret paa Attest for Blodspytning (Dr. Holst). Han bosatte sig i København, var en Tid Generalagent for et amerikansk Firma for Landbrugsmaskiner, flyttede til Lyngby og senere til Aarhus, hvor han ved Siden af selvstændig Virksomhed i nogle Aar havde Agentur for de forenede Maskinfabrikker i Nykøbing Falster.

— Omkring 1925 flyttede han tilbage til København; han døde under et Ophold i Aarhus af Hjerneapoplexi d. 7/3 1932 og ligger begravet i Ringkøbing. —

Gift 24/9 1901 med Agnete Madsen f. 21/6 1876 paa Rønningsøgaard, Batter af Forpagter og Folketingsmand, nuværende Stadsfæstemand i København Madsen R. af Dbg.

a. Ellen Melchiorson f. 10/2 1905 i København.

— Gift i København med Sparekassebest. Tage Bonde og har en Søn Claus? —

- b. Børge Friis Melchiorsen f. 2/12 1907 i Lyngby. --- Ansat i Sparekassen for København og Omegn. --- *døde af Hjertesvækkelse.*
3. Axel Friis Melchiorsen f. 7/9 1874 paa Fejø, død 8/6 1879 i Ringkøbing af Skarlagensfeber.
4. Klara Melchiorsen f. 30/11 1876 i Ringkøbing, død ibidem 6/6 1879 af Skarlagensfeber.
5. Anna Melchiorsen f. 27/10 1878 ibidem. --- Boede sammen med sin Fader. Efter hans Død blev hun i April 1919 ansat i Huslejensvnet og var her indtil dets Ophør Juli 1931. Hun fik da Bolig i "Det Harboeske Fruekloster" Stormgade 14 og senere Fri-bolig i "Den Mundtske Stiftelse" Stormgade 14 C. ---
6. Herluf Friis Melchiorsen f. 13/6 1880 i Ringkøbing. Mekaniker (Svendestykke 5/6 1909 : Mikroskop). Isekræmmer i Hørning 1911 - 1914, for Tiden (1917) Expedient paa Fabrikslager i København. --- Havde nogle Aar Cigarforretning paa Amagerbrogade 149, 1938 købte han Kiosk "Tempo" i Griffenfeldtsgade 5. ---

Gift 18/10 1913 med Ida Augusta Danielsen f.
16/12 1883 i København. Datter af Sadelmager-
mester A. Danielsen f. 4/6 1859 i Sverige, død
28/3 1912 i København og Plejedatter af Morfa-
deren Laurids Jensen f. 4/2 1835, frh. Forret-
ningsfører, Veteran fra 1864.

— Er meget kunstinteresset, havde en Tid
Broderiskole paa Amager, ved Cigarforretningen,
og har lavet en Del Kunstbroderier. —

7. Aage Friis Melchiorsen f. 13/2 1883 og død
28/3 s.A. i Ringkøbing.

8. Olga Melchiorsen f. 6/9 1884 i Ringkøbing.

Faglærrende, Eksamen i En-
gelsk og Naturhistorie i
Foråret 1909, i England 1

Aar s.A.

døde 28/1 1966.
Boede de sidste år på Buvorsvej
nygårde i Lyngby.

Gift 12/10 1912 med Adjunkt, cand.mag. Henry
Helweg-Møller i København, f. 28/7 1881 i Odense,
Søn af Direktør i Fyns Stifts Sparekasse i Oden-
se, cand.juris Hans Jacob Møller og Anna Sofie
Helweg.

a. Jørgen Helweg-Møller født under et Besøg i
Ringkøbing 2' Dag efter Ankomsten (ufuld-
baaren) 30/6 1913. omborn ved Bilerlykke 14, 1962
gift med Gyda

b. Hans Helweg-Møller f. 5/11 1916 i København
(Frederiksberg Fødehjem).

--- Reklametegner i Nationaltidende 1939.

gift med Inger

c. Kirsten Helweg-Møller f. 13/7 1925 i Køben-
havn. --- Lærerinde. gift

9. Kaj Friis Melchiorsen f. 22/4 1887 og død 9/7 1915
i Ringkøbing.

b. Hans Christian Gram Melchiorsen, f. 1843 og død 1847
af Skarlagensfeber i Randers.

c. Frederik Ferdinand Melchiorsen f. 1845 og død 1847
af Skarlagensfeber.

d. Hans Christian Gram Melchiorsen f. 1847 og død i
November 1862 af Skarlagensfeber i en Alder af 14 3/4
Aar.

X e. Andreas Poulin Melchiorsen f. 12/5 1849 ———

Fader begyndte meget tidligt paa Skolegangen, kun 4 Aar gammel; Hans Moders Veninde, der havde en lille Barneskole i Byen, vilde meget gerne have ham som Elev, Fader kunde endnu huske, at Lærerinden engang spurgte ham, hvad det var for et Bogstav, hun pegede paa, det med alle de smaa Kringler, Fader saa paa det, men han kunde ikke se nogle Kringler, Han holdt vistnok op med Skolegangen igen, indtil han blev 7 Aar. Han var meget beskeden og stille. Han fortalte, at han en Gang hørte en fremmed Dame sige om ham: "Sikken en pæn lille Dreng", og da han stolt og glædestraalende fortalte det til sin Moder, svarede hun: "Det var ikke om Mig", Fader glæmte aldrig, hvor flov og ulykkelig han blev, over at han havde kunnet tro saadant.

Han gik i Randers Latinakole, blev uddannet i Kolonialfaget, som han var beskæftiget ved fra 1865 - 1878, bl.a. hos Købmand Harboe i Helsingør, med hvem han rejste til Rønne paa Bornholm og arbejdede her som Medhjælper, indtil Militærtjenesten kaldte ham til København. - Da Faders Tante Lone saa ham i Uniform, sagde hun: "Du er rigtignok en pæn Soldat, Du slipper ikke for at blive Korporal", og hun fik Ret. Endvidere var han hos Sabroe i Silkeborg og senere hos et Firma i København.

Da Farfader blev syg, rejste Fader hjem til Randers for at være hos ham. Efter Farfaders Død i 1877 rejste Fader tilbage til København og oprettede d. 29. September 1878 en Boghandel paa Amager i Sverigesgade under meget smaa Forhold; allerede Aaret efter flyttede han til Amagerbrogade Nr. 10 overfor Holmbladsgade, han var i mange Aar eneste Boghandler paa Amager. Forretningen voksede hurtigt og maatte snart flyttes til større Lokaler: Amagerbrogade 133, og endelig købte Fader Ejendommen paa Hjørnet af Amagerbrogade 128 og Iselsgade, forandrede Stuelokalerne til moderne Forretningslokaler og henflyttede Boghandelen hertil.

15. Oktober 1911 solgte han Forretningen til en tidligere Medhjælper.

Fader var gennem Aarene Ejer af følgende Ejendomme i København : 1) Nørrebrogade, Hj. af Møllegade 1, som

Fader alle Dage fortrod, at han, efter "gode og indsigtfulde Venner"s Raad, solgte omkring 1895. *ny blev tabt*

2) Frederiksborggade 66. 3) Byggede en stor Ejendom Hj. af Agirsgade og Nørrebrogade. Uheldigvis stod Byggeriet stille hele Sommeren 1899 grundet paa Lock-out i Byggefagene, en Lockout, som aldrig før eller siden er set her i Landet, og da Vinteren kom, blev Arbejdet standset af meget stræng Frost, som varede helt hen paa Foraaret. Denne Modstand bevirkede et stort økonomisk Tab for Fader, det kunde have været et glimrende Foretagende, saafremt disse Hindringer ikke var indtruffet. Skuffelsen og Bekymringerne tog stærkt paa Faders Helbred og var sikkert Begyndelsen til hans senere Hjertesygdom. 4) Amagerbrogade 139, 141 og Oliegrensgade 2 (Hjørneejendommen). Fader forandrede Ejendommen, moderniserede Butikkerne og solgte den i 1907 og indtjente derved, hvad han havde mistet ved Bygningen af ovennævnte Ejendom. 5) Den tidligere nævnte Ejendom med Boghandelen Amagerbrogade 128, som senere blev solgt til den Medhjælper, der købte Boghandelen. 6) 1912 Ejendommen Englandsvej 22, Skotlandsgade 19. Denne Ejendom, som bestod af 5 Smaahuse med 1, 2 og 3 Værelser Lejligheder, og som laa landligt og idyllisk med Have og Gaardsplæder, blev et hyggeligt Hjem for os.

I 1913 brød Faders Hjertesygdom fra 1899 frem igen, og han døde 14/3 1916.

Boghandelen, Amagerbrogade 128.

Gift 4/12 1891 med Sofie Amalie Schou f. 5/4 1868, X/
Datter af Købmand Johannes Christian Frederik Schou
i Roskilde (af Slægten Secher, se denne Stamtavle)
og Hustru Johanne Birgitte Bodholdt, Datter af Gar-
ver Bodholdt i Roskilde.

døde 4/12 1965.

Efter Faders Død sad Moder i uskiftet Bo, og administrerede selv Ejendommen, der stadig steg i Værdi, indtil Kommunen i 1930 exproprierede den, uden at give fuld Værdi for den, 30.000 Kr. mindre end den var værd i Handel og Vandel. 1931 købte Moder en Ejendom Julius Blomsgade 14, 16.

1. Paul Vilhelm Melchiorson f. 4/10 1892, Student fra Efterslægts Skole 1911, cand.phil. 1912,

Boghandlermedhjælper, 1919-1923 Bestyrer af "Vor Frue Boglade" i København. Oprettede 1924 et Bogantikvariat (Juridisk Antikvariat) i Studiestræde Nr. 16¹⁶/₂ (fra 1932 Nr. 12) i København, idet han overtog det antikvariske Lager fra W.P. Madsens Boghandel i Likvidation.

Delingsfører i Akademisk Skyttekorps. Deltog som Skytte i Genforeningsfestlighederne paa Dybbøl 11. Juli 1920. *laa ved*

*Christiansborg Slot 4/5 - 7/5 1915 fuldt udrustet,
gik i 1950 med Alexandra Linn f. 48 1902 i Godhavn.
død 4/12 1958 af Tarmcancer, enke og syv sønner til Godhavn 26/12 1958.*

2. Otto Christian Melchiorsen f. 8/11 1893. I København.

--- Gartnermedhjælper
hos Handelsgartner
Thorvald Suhr "Lille
Kastrupgaard" Kastrup.

3. Johanne Melchiorsen f. 27/5 1896 i København.

*i Bogkammeret i Vidensk. 2. flg. 1915-1919, Bogholder i Boghdl. & paa Bogforlag
bros. i Schwitz Lyngby 1931 - Juli 1932.*

4. Harriet Melchiorsen f. 6/11 1898 i København.

Tog Gymnastiklærerindeeksamen fra Paul-Petersens
Institut 1921. ---

f. Frederik Ferdinand Melchiorsen f. 26/3 1853 i Ran-
ders, død 1903 som ugift Bogholder i København.
(Kraft i Spiserøret).

G. Johan Carl Melchiorsen f. i Støvring Degnebolig 21/8
1813, død 23/11 1818 af Krampe.

H. Johan Carl Nielsen Melchiorsen f. ibidem 25/10 1819,
død 14/1 1820 af Mæslinger.

II

SLÅGTEN BORRE

MIKKEL ANDERSEN BORRE

f. 6/1 1781 i Randers, Søn af Røbslager Anders Jensen, ved Skiftet efter Sønnens Død kaldet Anders Borre fra Brusgaard, og Kirsten Mette Sørensdatter.

Mikkel Borre kom til Søs i en Alder af 16 Aar og af forskellige opbevarede Vidnesbyrd, ses han som Matros at have befaret Østersøen, Middelhavet, været i Buenos Ayres i Amerika og adskillige Steder i England.

I en Alder af knap 27 Aar bestod han 16/12 1807 Styrmandseksamen med Karakteren "bekvem".

Ifølge Familietraditionen skal han være blevet saaret i "Slaget paa Reden" (?). En Geværkugle ramte ham i den ene Side af Brystet og gik ud af den anden - formodentlig her Kuglen truffet et Ribben under en spids Vinkel og er løbet under Huden rundt om Ryggen. Han skal i den Anledning være blevet benaadet med Dannebrogskorset.

Det kan hverken have været i 1801 eller 1807, men maa have været ved en senere Lejlighed, da Projectilerne ikke var fortrinsvis Kanonkugler, men hvor Geværer har spillet en større Rolle, og en saadan fandt Sted den 9/6 1808, da Chefen for den flydende Defension med 21 Kanonbaade og 7 Morterchalupper angreb under Saltholm en stærk fjendtlig Konvoj, som fra Falne vilde sejle ned i Østersøen. Det lykkedes Kanonbaadene at afskære Konvojens Arriergarde bestaaende af Brigaden "Turbulent" og 12 Koffardiskibe. Borre var den Gang Styrmand og kan altsaa

godt, som det hed sig, have haft en Commando paa en Kanonbaad.

Om han fik Korseet straks efter Begivenheden, da han kun var 27 Aar, er vistnok tvivlsomt. Det er mere sandsynligt, at det først skete 7 Aar senere, da han som Skipper i en Alder af 34 Aar blev fremstillet for en Session under Forende af Amtmanden, Kammerherre Pense og Enroulleringschefen Commander Brandt, der 7/2 1815 meddelte ham Skippercertificat med Forpligtelse til, naar det forlangtes, at tjene paa hans Haje-stats Orlogsaflaade. Han nevnes i Certificatet kun som Mikkel Andersen, født i Randers, 34 Aar gl., blaas af Hjerne, brun af Haar, Middell af Skuldre og Ben. De ved Sessionen fundne Aar, har da rimeligvis givet Anledning til en Indstilling til Dannebrogsmænd.

Aaret efter den 12/2 1816 døde han 35 Aar gl. og den 28. Marts s.A. medte Byfogeden tilligemed Skifteskriveren og 2 Vitterlighedsvidner i Stervboet efter afgangne Skipper og Dannebrogsmænd Mikkel Borre.

Gift 21/8 1810 med Anne Pouline Haslund f. 11/1 1780 i Mariager men konfirmeret i Randers 1793, Aaret efter Forældrenes Død. Selv døde hun 25/11 1838.

A. Severina Marie Borre f. 5/3 1813 i Randers, død 24/11 1846 paa Konderup Hal ved Randers af Brystsyge udviklet efter en Forkælelse, paa draget da Gaardens Stuehus brændte.

Gift 1833 med Købmand i Randers Augustinus Peter Hald, som

opgav Handelen og købte en Gaard i Kondrup, som han gav Navnet Kondrup Hal.

- B. Nette Gedske Borre f. ibidem 21/7 1814, d. 26/11 1876 af Hjerneapoplexi.

Gift 14/10 1840 med Købmand i Randers G.F. Melchiorsen.

- C. Anders Houlin Borre f. 18/12 ibidem, kom efter Konfirmationen til Søs og var jublende glad, da han skulde afsted; men da han efter det første Togt igen skulde forlade Hjemmet, var Glæden ikke saa stor. I et af sine Breve skildrer han en Juleaftens Nat paa Søen, da Skibet var sprunget løk, og Mandskabet maatte arbejde uafbrudt ved Pumperne uden at kunne faa hverken vaadt eller tørt, saa at selv et saa beskedent Ønske, som et Stykke stegt Fløsk, var uopnaaligt. Efter at have faaet eget Skib at føre, giftede han sig og fik en Søn, som fyldte 1 Aar Dagen efter, at han 16/3 (26/3) 1847 afsejlede til England, som han aldrig naede, da Skibet gik under med Mand og Mus. Skipper Daring, som var afsejlet fra Randers samtidig med Borre, fortalte, at Skibene var fulgte ad over Nordsøen, indtil en orkanagtig Storm skildte dem ad, og senere var Borres Skib ikke til at se. Det var en Slup "Ane Kathrine", medførende foruden Skipperen en Styrmand, en Kok og en Hund.

Borre var en slank, lyshaaret Mand, som jeg mindes siddende ved et af Vinduerne i en langagtig 3 Fags Stue

med Udsigt til de lige over for i Havnen liggende Skibe, medens jeg legede med en Hagelpose, hvoraf Haglene til min Forskrækkelse trillede ud paa Gulvet. Mit Besøg har rimeligvis været foranlediget ved en Familiebegivenhed i mit Hjem i 1845, ved hvilken Borres Hustru har været tilstede.

Gift 12/11 1844 med Abelone Johanne Hald f. 25/6 1818, Datter af Købmand i Randers Søren Pedersen Hald og Mette Hansdatter. Abelone døde i Fakse 1903.

a. Sigvard Poulin Borre f. 27/3 1846, Student fra Randers 1865, medicinsk Eksamen Vinteren 1872, praktiserende Læge i Fakse Oktober 1872, Kommunelæge Januar 1873, Jernbanelæge Juli 1879, flyttede til Fakse Ladeplads Januar 1911, Læge ved Kystsankatoriet Juli 1912.

Gift 5/4 1873 paa Frederiksberg med Charlotte Louise Francisca Hald f. 6/4 1853, Datter af Distriktslæge H.P. Hald og Helene Margrethe Mattat.

1. Mariane Borre f. 7/1 1874 i Fakse.

Gift 29/5 1895 med Læge W. Wille i Køge, f. 24/9 1862 i København, Søn af Billedskærer August Carl Wille og Andrea Vilhelmine Fischer. Student fra Herlufsholm 1882, medicinsk Eksamen i Vinteren 1889, praktiserede i Køge Maj 1892, Formand for Redningshjemmet "Solhjem" 1904, i London S. 1906, Læge ved Frelsenshærs Sygehus i Semarang paa Java 1907.

- a. Elisabeth Wille, 21 Aar gammel i Juli 1917;
i en Præstegaard i Norge.
  - b. Johannes Wille, 20 Aar gammel i Juli 1917.
Kornetelev paa Kronborg.
  - c. August Vilhelm Wille, 15 Aar gammel i Juli 1917.
Paa Herlufsholm.
  - d. Herluf Wille, hos Forældrene paa Java.
2. Helene Margrethe Borre f. 12/11 1875 i Fakse, ugift
Massøse i Hornbæk.
3. Pouline Marie Borre f. 10/8 1877 i Fakse. Student
1897, cand. phil. 1898.
Gift 11/2 1900 med Kunstner i Oslo (Christiania)
Harald Brun f. 22/2 1873.
- a. Gunnar Brun, 17 Aar gammel i Juli 1917.
  - b. ....
  - c. ....
4. Hans Peter Hald Borre f. 30/8 1879 i Fakse; udvan-
drede til Amerika og bosatte sig som Landmand i
Buenos Ayres i Argentina i 1901, var paa Besøg i
Danmark i 1908 og dengang ugift, senere gift.
- a. Helene Margrethe Borre f. 26/6 1914 i Argentina.

- b. Anders Søren Borre f. 10/11 1915.
5. Anders Poulin Borre f. 25/4 1883 i Fakse; udvandrede til Argentina i 1903; paa Besøg i Danmark 1906 og ugift, senere gift.
- a. Juan Sigvard Angelo Borre f. 16/6 1909 i Argentina.
- b. Charlotte Kristine Borre f. 16/1 1910.
- c. Elisabeth Joh. Helene Borre f. 7/3 1912.
- d. Anders Poulin Borre f. 4/3 1914.
- e. Roar Borre f. 17/9 1915.
6. Sigrid Charlotte Borre f. 14/11 1898 i Fakse.
-

III

SLÆGTEN HALD

SØREN PEDERSEN HALD

f. 1774 paa Haldsgaard i Houlberg Sogn under Grevekabet Frij-senborg, Søn af Peder Sørensen, der havde Gaarden i Fæste. Da Soren Pedersen var inde som Soldat, fik han Navnet Hald efter sin Fødeggaard.

Han lærte Bryggeriet i København og købte Turhuset midt-vejs mellem Randers og Kobro og drev der Krohold, men etable-rede sig senere som Købmand paa Vestergrave i Randers, hvor han døde 8/3 1822.

Gift 21/5 1802 med Mette Hønedatter f. 2/2 1781, Datter af Vognmand og Blagter i Odense Hans Jørgensen; efter at være bleven Enke giftede hun sig 2' Gang og med forhenværende Skip-per Lars Christensen; alle Børnene er af 1' Egteskab.

A. Mariane Hald f. 24/2 1803 i Randers, død ugift 20/3 1884 i København.

B. Augustinus Peter Hald f. 18/11 1808, var først Købmand i Randers, senere Landmand, idet han købte en Gaard i Kondrup ved Randers, som han kaldte "Kondrup Hal". Senere, efter at være bleven Enkemand, flyttede han til Vensyssel, hvor han købte Herregaarden "Bjørnkjer", som han udstykkede og byggede en mindre Gaard paa det udstykkede. I 1870 rejste han med sin 2' Kone og Børnene af 2' Egteskab til Amerika, hvor han døde af Lungetuberkulose, næsten 32 Aar efter sin

første Kones Død af samme Sygdom 3/9 1878.

Gift 1' med Severine Marie Borre f. 3/3 1813, død af Brystsyge 24/11 1846 paa Kondrup Hal, Datter af Skipper og Dannebrogsmænd Mikkel Andersen Borre.

Gift 2' med ..... død i Amerika af Apoplexi 1875.

a. Søren Hald f. 5/1 1835 i Randers. Landinspekter, Ants-revisor, Sekretær i Husmandsforeningen, Justitsraad, R. af Dbg. og Dannebrogsmænd; død 2' Juledag 1915.

Gift med Cecilie Marie Budtz f. 21/11 1837 i Randers, Datter af Farver Budtz, død i Barselseng 20/2 1873.

Gift 2' med Anna Feth, Datter af Proprietær Feth til Fiskergaarden.

Børn af 1' Egteskab:

1. Severine Marie Hald f. i Randers 26/11 1860.

Gift.

2. Christian Budtz Hald f. ibidem 27/6 1862. Landinspekter, ansat i Matrikulekontoret i København.

Gift med Enken efter Søren Hansen Hald, Betty f. Levin.

3. Frederikke Elisabeth Hald f. 11/10 1865.

Gift 8/11 1892 med Landinspekter Blangstrup.

b. Laurids Christian Hald f. 26/7 1838. Udvandrede til Amerika i 1860, var en Tid Farmer i Arkansas, forandrede sit Navn til Louis Hall, blev Fredsdommer, studerede til Prokurator, flyttede til Douville, Hovedstaden i Provinsen og gik i Kompagni med en Prokurator, havde Held med sine Retssager, og hans Forretning blev større end nogen anden Prokurators i Provinsen; desuden havde han en Vognfabrik, som betalte sig godt, sammen med en Smed, som forstod Arbejdet, medens han selv førte Regnskabet.

Gift, men blev Enkemand i 1886. Der er 2 Sønner og 3 Døtre, som ifølge Brev af 1908 ere gifte paa en nær. Han bor i Dardanelle i Arkansas.

c. Hans Christian Grøn Hald f. 23/7 1841, død 14/4 1880 i Illinois i Amerika, hvortil han udvandrede i 1863; han havde bestemt at besøge Danmark, det Aar han døde af Lungebetændelse.

c. Hans Peter Hald f. 3/10 1810. Student fra Randers 1830, kururgisk Eksamen 1838, praktiserende Læge i Randers 1840, Distriktslæge i Hornslet 16/8 1857 - 31/1 1870, praktiserede i Fakse 1870 - 72 for at holde Pladsen til Sigvard Borre, efter at den tidligere Læge i Fakse, Dr. Storm var bleven Distriktslæge i Hornslet. Død i København.

Gift med Helene Margrethe Mattat f. 28/5 1822, Datter af Handskemager i Randers Charles Louis Franciscus Mattat f. i Grenoble i Frankrig 12/1 1791 og død i Randers 8/5 1852.

- a. Melhed Kristine Hald f. 25/6 1851 i Randers, død ugift i København 16/5 1881.
- b. Charlotte Louise Francisca Hald f. 6/4 1853 i Randers.
Gift 5/4 1873 med Læge i Fakse Sigvard Poulin Borre.
- c. Petrine Marie Hald f. 2/3 1855.
- d. Hansine Margrethe Hald f. 9/10 1857.
- e. Søren Hansen Hald f. 10/8 1865 paa Rosenholm Lægebolig, død 25/8 1890 i København, aftjente sin Værnepligt som Husar; rejste efter sit Bryllup som Mejerist til Amerika og boede hos sin Fætter Anthon Hald (Søn af A.P.Hald i 2' Egteskab) i Arkansas, der skaffede ham lidt Arbejde, men da Søren og hans Kone fik Dysenteri og Malaria, der hos Søren endte med Sukkersyge, rejste de tilbage til Danmark, hvor han døde.
Gift 29/5 1888 med Betty Levin.

D. Mette Kirstine Hald f. 10/9 1813, død 8/3 1900.

Gift med Sognepræst for Gimming Sogn ved Randers John Daugaard f. 3/3 1810, død 22/9 1862 af Lungetuberkulose.

a. Hans Jacob Nicolai Daugaard f. 20/4 1855, Apotheker i Randers, senere i Vejle.

Gift med Charlotte Hansine Mattat f. 11/8 1856, Datter

af Handskemager Carl Mattat i Randers og min Moders
Kusine Hansine Nielsen Bæk af Dalbysønder (Familien
Haslund).

1. Elisabeth Daugaard f. 8/6 1885 i Randers.

Gift med Klingsberg.

E. Abelone Johanne Marie Hald f. 25/6 1818 i Randers, død
1903 i Fakse hos Sønnen Læge Sigvard Poulin Borre.

Gift 12/11 1844 med Skipper Anders Poulin Borre i Randers
(Broder til min Moder).

IV

SLÆGTEN HASLUND

CHRISTEN JENSEN, Smed i Haslund

ved Randers er født 1695 og død 3/9 1759. Han købte en Bibel i Randers i Aaret 1717, som er gaaet i Arv fra Slægt til Slægt i Familien Borre, og dens forskellige Ejere har i den optegnet Fødselsdage, Bryllupper, Dødsfald og andre vigtige Familiebegivenheder.

Gift 5/10 1727 med Karen Pedersdatter af Estrup f. 10/6 1701, død 29/12 1753.

A. Sigvard Poulin Haslund f. 31/5 1738, død 7/12 1792. Han var Skipper og boede i Mariager. Da han Bryllupsaftenen kom med sin Brud, skal hans Hus have staaet i lys Lue, og efter at det var genopført, skal det en Tid have været det eneste tegltagne Hus i Mariager. Han strandede en Nat under en Snestorm udfor Estrupslund i Egnen af Ørsted. Mandskabet gik i Redningsbaadene, der kængrede, og de druknede alle og blev begravede paa Estruplund Kirkegaard. Skipperen, som blev ombord, blev reddet næste Dag.

Gift 8/12 1768 med Gedske Pedersdatter Bæk f. 1741, død 1792, samme Aar som hendes Mand.

a. Niels Christian Bak f. 27/1 1776, han var en af de yngste af en Mængde Sønner, som jeg mangler Oplysning om. Han antog Navnet Bak efter sin Moder og ejede en Gaard i Dalbynder.

1. Hansine Nielsen f. 16/11 1826, kom som ung Pige i Huset hos H.C. Gram, min Moders Stedfader; hun blev betragtet som min Moders Kusine, men det er ikke sikkert, at hun var Datter af Niels Chr. Bak, muligvis var hun hans Sønnedatter.

Gift med Handskemager i Randers Carl Mattat, Søn af Charles Franciscus Mattat.

a. Charlotte Hansine Mattat f. 11/8 1856.

Gift med Apoteker i Randers, senere i Vejle Hans Jacob Nicolaj Daugaard f. 20/4 1855, Søn af Sognepræst John Daugaard (Broder til Biskop Daugaard i Ribe).

1. Elisabeth Daugaard, Gift med Klingenberg.

b. Pouline Christiane Mattat f. 9/2 1859.

Gift 26/5 1880 med Købmand i Randers Peter Hjersing.

1. Charlotte Hansine f. 1/5 1883.

Gift med cand. jur. Hack Kampmann.

b. Anne Pouline Haslund f. 11/1 1780 i Mariager, men konfirmeret i Randers 1713 Aaret efter Forældrenes Død. Pouline Haslund døde 25/11 1838.

Gift 1' 21/3 1810 med Skipper Mikkel Andersen Borre, der døde som Dannebrogsmænd 12/2 1816 i en Alder af 35 Aar.

Gift 2' med Hans Christian Gram, der havde været Styrmand hos Borre, og hvem denne paa sit Dedsleje raadede til at skrive efter for at føre Skiber, Skonnerten "Karen Margrethe". Gram efterkom Opfordringen, men forlangte kort efter, at Enken skulde gifte sig med ham, hvilket er mærkeligt, da Boet ved den Skifteforretning, som 28/3 1816 blev afholdt i "Steroboet" efter afgangne Skipper og Dannebrogsmænd Mikkel Borre blev erklæret falit. Forklaringen er vel den, at Gram har været forelsket i Enken, men tillige har været snu nok til at faa en Falit istand; thi hvis Boet virkelig har været saa bart, som det blev opgjort til, er det mærkeligt, at Gram kort efter Giftermaalet har kunnet købe en ret anselig Ejendom paa Hjørnet af Storegade og Trangstræde istedetfor den tarvelige Lejebolig paa Vestre Grave.

Til Stede ved Skiftet var Enkens Lavværge, Købmand Hans Boye og som Børnenes Formyndere deres Farfader Anders Borre fra Brusgaard. Om Boye vides det, at han senere aflivede sig ved Hængning. Da Kreditorerne var villige til at betroe Enken deres Tilgodehavende indtil

videre, blev Boet overgivet hende til fri Raadighed.

Gram indrettede Skibet til Paquetfart mellem Randers og København, hvilket viste sig at være en god Idé paa en Tid, da Dampskibe endnu ikke var kommen i Brug. I Sten Blichers Novelle "en Skibsjournal" har Grams Skibe saavel som han selv "Grobianen" vistnok været Forbillede. I den nye Ejendom indrettede han en tidsvarende Urtekramforretning, store Butiksvinduer brugtes ikke den Gang, men Vinduesskoderne var paa den Side, man saa om Dagen, naar de var slaaede tilbage, bemalede med Billeder af tropiske Egne i livlige Farver, som Reklame for Kolonialvarene. Overalt var der Orden og Sirlighed, og i den renlig holdte Gaard var Dørene til de forskellige Rum forsynet med malede Billeder, der angav Rummets Bestemmelse; der var for Eksempel paa en af Dørene et i næsten naturlig Størrelse udført Maleri af en Ko - en Illustration af Udtrykket om at glo som en Ko paa en malet Dør. I Butikken var der en Abekat, som var Anledning til det i Randers paa den Tid almindelig brugte Skældsord "en Grams Abekat". Den var ofte til stor Morskab, især naar den blev iført sin Uniform, blaa Benklæder og rød spidskjole med blanke Knapper og stillet paa det store Butiksbord ligeoverfor en i lignende Uniform iført Abekat af samme Størrelse, tilhørende den paa den anden Side af Gaden boende Farverenke, Madam Due. Forestillingen af overordentlig komisk, men

at meget kort Værlighed, da de straks røg i Hærene på
 Hånden og måtte skilles ad.
 Gram havde et og til, naar Pladsen på Skibet
 tilled det, Stedøtrerne med til København, hvor de en
 Dag fik en gæstfri Modtagelse hos en Ven ved Navn Las-
 sen, som var gift og havde et hyggeligt Hjem. Lassen
 havde en Stilling i et af Ministerierne og var Dannede
 Programmand. Naar han spædserede ud med de unge Piger
 for at vise dem Byen, holdt han et at tage Korset på
 og føle dem forbi saa mange Skilægter som muligt for
 at vise, hvorledes disse måtte gøre Honorat for ham.
 Det morde ogsaa Gram at spædserere med Pigebrø-
 nen; men det var fordi han følte sig smigret ved den
 Opmærksomhed, som han mente, deres Skønhed vakte. Thi
 kunne skaldede have været, det vidste han i alt Fald var
 Folke Mening i Randers, hvor de gik under Navnet, de
 smukke Jomfruer Gram.
 De Gram blev Enkemand ved Anne Poulnes Død,
 varede det ikke Lange, inden han giftede sig igen og
 denne Gang med en Præstedatter, Søster til Pastor Blich-
 feld i Kørke, Sognet hvor Godstovallter Erlaes Gaard
 Kirstinehøj Laa, Præstedatteren Hanne Blichfeld havde
 med sin gamle Fader gjort en Rejse med Grams Paquetarb
 og ved sin Omhu for Faderen tiltrukket Skipperens Op-
 mærksomhed, hvis Lovalltet og Friske Sømandsvæsen havde
 tilfaldt hende saa meget, at hun modtog hans Ægteskabs-
 tilbud. Ægteskabet blev ikke lykkeligt, dertil var For-

skellen mellem deres Dannelsestrin for stor.

Ved Midsommertid 1861 døde Gram efter i nogen Tid at have været gift 3' Gang. Pastor Blichfeldt mødte til Begravelsen og holdt en Ligtale over Svogeren, hvis mindre heldige Eder blev stærkt fremhævet til stor Foragelse for Enken, som mest kendte Gram fra de senere Aar, da Alderen havde gjort ham blidere, og som maaske ogsaa var paavirket til Gunst for den Afdøde ved Tanken om, at hun var hans Universalarving.

Mette maatte ved sin Moders Død overtage Husførelsen, senere assisteret af Kusinen, Hansine Nielsen fra Dalbypedre, gennem hvis Familie Mette havde stiftet Bekendtskab med Præstens, der indbød hende til Besøg i Præstegaarden, hvor hun i Ferierne traf en Del Studenter. Hun blev forlovet med en theologisk Candidat; men Forlovelsen maatte heves, da Candidaten, for at redde sin theologiske Ære, maatte gifte sig med en anden.

Efter denne Skuffelse fik Mette et Egteskabstilbud fra Købmand G.F. Melchiorson, der nylig havde etableret sig i Gaarden lige overfor paa den anden Side af Storegade. Han havde kun set hende ved Vinduet, men aldrig talt med hende. Det faldt hende derfor ikke ind, at det var hende, Besøget gjaldt, da hun saa ham gaa over Gaden med Broderen, Rasmus Møller, som blev staaende udenfor, medens han selv gik ind. Hun vilde derfor straks hente Stedfaderen, men blev standset med den Oplysning, at det var hende selv, han ønskede at tale med, og hun

maatte høre paa et regulært Frieri. Afvist blev han ikke, men hun forlangte 8 Dages Betænkningstid.

Mettes Søstersøn, Søren Hald, en lille kvik Dreng paa ca. 5 Aar, har senere fortalt, at han godt kunde huske, hvorledes Frieriet blev drøftet i Familien, og at Frieren blev omtalt som en kæn Mand, velvoksen og kraftig, som han var, med mørkt Haar, graa Øjne og en noget jødisk Næse.

Da hun havde givet ham sit "Ja", fulgtes de over Gaden for at tage deres fremtidige Hjem i Øjesyn. Det var en stor grammalet, grundmuret Bygning paa 2 Etager med Frontispice paa Taget og Gadedør paa Midten samt Indkørselsport i den sydlige Ende af Facaden. Fra Gadedøren kom man ind i den store Yderstue, der til venstre nærmest Porten havde Indgang til Butikken med tilhørende Kontor og til højre Indgang til Dagligstuen, medens der i Dybden var Trappeopgang til 2' Etage samt en Gang, hvorfra der var Udgang til Gaarden og Døre til Køkken og Spisestue.

Fra Dagligstuen, som havde Vinduer til Gaden og var lys og rummelig, kom man ind i et langt, smalt halvmerkt Værelse med et Vindue til Skidengyde, hvilket benyttedes til Soveværelse, og derfra ind i Spisestuen, der med et tilliggende Sengeskammer ogsaa havde Vinduer til Skidengyde. Fra Spisestuen var der gennem et lille Forrum Adgang til Køkkenet.

Da de, efter at have passeret disse 3 Værelser,

kom ind i Køkkenet, traf de den gamle Pige siddende der med et Fad Grød i Skødet, omgivet af 3 smaa, alt andet end fikst klædte Børn, i hvis Munde hun med stor Færdighed kørte Grøden ind, indtil Skeen i hendes Haand pludselig standsede ved Synet af de Indtrædende til Misfornejelse for de Smaa, som ikke forstod Grunden og derfor raabte "mer endnu".
